

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เสริมสร้างทักษะการคิด

เรื่อง พระธรรมนำชีวิต

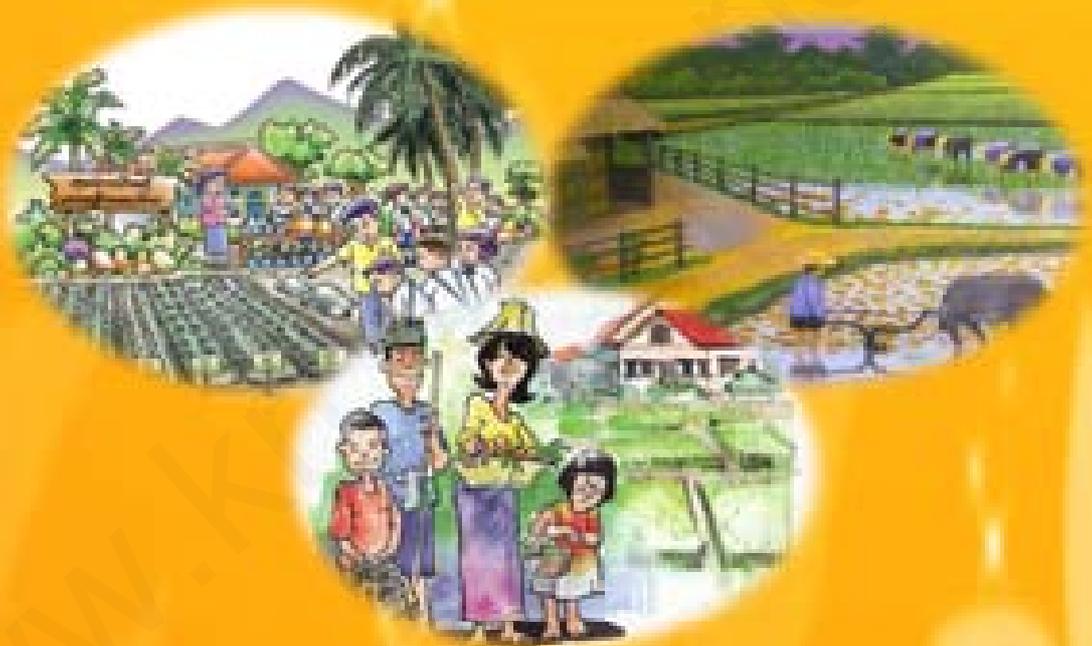
รายวิชา สังคมศึกษา 5 รหัสวิชา ส23101

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ชุดที่

1

สัมพันธ์พระพุทธศาสนากับเศรษฐกิจพอเพียง

นางประทุม เต๋อโรสง

ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะครูชำนาญการ

โรงเรียนปากช่อง อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 31

คำนำ

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เสริมสร้างทักษะการคิด รายวิชา สังคมศึกษา 5 รหัสวิชา ส23101 เรื่อง **พระธรรมนำชีวิต** สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จัดทำขึ้นเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและเป็นสื่อวัตกรรมการประกอบการเรียนรายวิชา สังคมศึกษา 5 รหัสวิชา ส23101 เรื่อง **พระธรรมนำชีวิต** โดยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้จัดทำได้สร้างขึ้นเป็นสื่อชนิดหนึ่งที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาเพิ่มขึ้น กิจกรรมที่จัดให้กับนักเรียนได้เรียนตามชุดกิจกรรมการเรียนรู้เล่มนี้ ได้จัดกิจกรรมและเนื้อหาให้นักเรียนได้เรียนรู้ โดยมุ่งเน้นให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการคิดและสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน อีกทั้งยังพัฒนาให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีในการเรียนวิชาสังคมศึกษา

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เล่มนี้ประกอบด้วย คำชี้แจง จุดประสงค์การเรียนรู้ แบบทดสอบก่อนเรียน กระดาษคำตอบแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ใบความรู้ ใบกิจกรรม แนวการตอบใบกิจกรรม แบบทดสอบหลังเรียน เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่าชุดกิจกรรมการเรียนรู้เล่มนี้จะเป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอน นักเรียนและผู้สนใจศึกษาต่อไป

ประทุม เต๋อไธสง

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำนำ	ก
สารบัญ	ข
คำชี้แจงเกี่ยวกับชุดกิจกรรมการเรียนรู้	ค
คำแนะนำการใช้ชุดกิจกรรมสำหรับครู	ง
คำแนะนำการใช้ชุดกิจกรรมสำหรับนักเรียน	จ
ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ชุดที่ 1 พระพุทธศาสนากับเศรษฐกิจพอเพียง	
มาตรฐานการเรียนรู้ – ตัวชี้วัด	1
ผังมโนทัศน์ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ชุดที่ 1	2
จุดประสงค์การเรียนรู้	3
แบบทดสอบก่อนเรียน	4
เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียน	7
ใบความรู้ที่ 1	8
ใบกิจกรรมที่ 1	13
ใบความรู้ที่ 2	15
ใบกิจกรรมที่ 2	20
ใบกิจกรรมที่ 3	21
ภาคผนวก – แนวการตอบใบกิจกรรม	24
เฉลยใบกิจกรรมที่ 1	25
เฉลยใบกิจกรรมที่ 2	27
เฉลยใบกิจกรรมที่ 3	28
แบบทดสอบหลังเรียน	31
เฉลยแบบทดสอบหลังเรียน	34
บรรณานุกรม	35

คำชี้แจงเกี่ยวกับชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ชุดที่ 1 พระพุทธศาสนากับเศรษฐกิจพอเพียง

1. เอกสารฉบับนี้เป็นเอกสารชุดกิจกรรมการเรียนรู้ รายวิชา สังคมศึกษา 5 รหัสวิชา ส23101 เรื่อง **พระธรรมนำชีวิต** สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยมุ่งเน้นให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการคิดและสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน อีกทั้งยังพัฒนาให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีในการเรียนวิชาสังคมศึกษา ชุดกิจกรรมการเรียนรู้รายวิชา สังคมศึกษา 5 เรื่อง **พระธรรมนำชีวิต** ประกอบด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 7 เล่ม ดังนี้

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง พระพุทธศาสนากับเศรษฐกิจพอเพียง

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง สังฆคุณ 9 พุทธปณิธาน 4 และพุทธศาสนสุภาษิต

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง ข้อธรรมสำคัญในกรอบอริยสัจ 4

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง การปฏิบัติตนตามหลักธรรมเพื่อการพัฒนาตนเอง

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง การพัฒนาจิตเพื่อการเรียนรู้และดำเนินชีวิต

ด้วยวิธีคิดแบบโยนิโสมนสิการ

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง การสวดมนต์ แผ่เมตตา บริหารจิต และเจริญปัญญา

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง การเป็นศิษย์ที่ดีตามทศเบ็องขวาในทศ 6

2. เอกสารนี้เป็นชุดกิจกรรมการเรียนรู้เสริมสร้างทักษะการคิด รายวิชา สังคมศึกษา 5 รหัสวิชา ส23101 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชุดที่ 1 เรื่อง พระพุทธศาสนากับเศรษฐกิจพอเพียง เวลา 2 ชั่วโมง

3. ผู้เรียนสามารถประเมินตนเองด้วยการตรวจคำตอบจากเฉลย

คำแนะนำการใช้ชุดกิจกรรมสำหรับครู

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เสริมสร้างทักษะการคิด รายวิชา สังคมศึกษา 5 รหัสวิชา ส23101
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีจำนวน 7 ชุด

2. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เสริมสร้างทักษะการคิด รายวิชา สังคมศึกษา 5 รหัสวิชา ส23101
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชุดที่ 1 เรื่อง
พระพุทธศาสนากับเศรษฐกิจพอเพียง ใช้เป็นสื่อประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 รายวิชา สังคมศึกษา 5
รหัสวิชา ส23101 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เวลา 2 ชั่วโมง

3. ส่วนประกอบของชุดกิจกรรมการเรียนรู้เสริมสร้างทักษะการคิด รายวิชา สังคมศึกษา 5
รหัสวิชา ส23101 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
ชุดนี้ประกอบด้วย

- 3.1 จุดประสงค์การเรียนรู้
- 3.2 แบบทดสอบก่อนเรียน
- 3.3 เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียน
- 3.4 ใบความรู้ที่ 1
- 3.5 ใบกิจกรรมที่ 1
- 3.6 ใบความรู้ที่ 2
- 3.7 ใบกิจกรรมที่ 2
- 3.8 ใบกิจกรรมที่ 3

ภาคผนวก - แนวการตอบใบกิจกรรม

- 3.9 กระดาษคำตอบก่อนเรียน - หลังเรียน
- 3.10 เฉลยใบกิจกรรมที่ 1
- 3.11 เฉลยใบกิจกรรมที่ 2
- 3.12 เฉลยใบกิจกรรมที่ 3
- 3.13 แบบทดสอบหลังเรียน
- 3.14 เฉลยแบบทดสอบหลังเรียน

4. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ชุดนี้ใช้เวลาในการศึกษา 2 ชั่วโมง

คำแนะนำการใช้ชุดกิจกรรมสำหรับนักเรียน

เอกสารเล่มนี้เป็นเอกสารที่ใช้ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เสริมสร้างทักษะการคิด รายวิชา สังคมศึกษา 5 รหัสวิชา ส23101 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มสาระการเรียนรู้ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชุดที่ 1 เรื่อง พระพุทธศาสนากับเศรษฐกิจพอเพียง ใช้เป็นสื่อสำหรับ ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 รายวิชา สังคมศึกษา 5 รหัสวิชา ส23101 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เวลา 2 ชั่วโมง และเป็นเอกสารที่นักเรียนสามารถศึกษาได้ด้วยตนเอง ให้นักเรียนอ่านคำแนะนำ ทำตามคำชี้แจงแต่ละขั้นตอนตั้งแต่ต้นจนจบ นักเรียนจะได้รับความรู้อย่างครบถ้วน โดยปฏิบัติตาม ขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาจุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อให้ทราบว่าเมื่อจบบทเรียนแต่ละบทแล้วนักเรียนสามารถเรียนรู้อะไรได้บ้าง
2. ศึกษาเนื้อหาสาระในเอกสาร ตอบคำถามเพื่อตรวจสอบความเข้าใจและทำใบกิจกรรมที่กำหนดไว้ เพื่อเป็นการทบทวนให้มีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องที่ศึกษายิ่งขึ้น
3. ทำแบบทดสอบท้ายชุดกิจกรรมการเรียนรู้หลังเรียน เพื่อวัดความรู้ความเข้าใจอีกครั้งหนึ่ง
4. นักเรียนแต่ละคนต้องมีความซื่อสัตย์ต่อตนเองไม่เปิดดูเอกสารเฉลยก่อน
5. ถ้านักเรียนและผู้สนใจต้องการข้อมูล หรือเนื้อหาเพิ่มเติมจากชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งหมด สามารถค้นคว้าได้จากเอกสารอ้างอิงและบรรณานุกรมที่ให้ไว้ท้ายเล่ม

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เสริมสร้างทักษะการคิดวิชาสังคมศึกษา

สาระที่ 1 : ศาสนา ศิลธรรม จริยธรรม

เรื่อง พระธรรมนำชีวิต

ชุดที่ 1 เรื่อง พระพุทธศาสนากับเศรษฐกิจพอเพียง

มาตรฐานการเรียนรู้

ส 1.1 รู้และเข้าใจประวัติ ความสำคัญ ศาสดา หลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือและศาสนาอื่น มีศรัทธาที่ถูกต้อง ยึดมั่น และปฏิบัติตามหลักธรรมเพื่ออยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข

ตัวชี้วัด

ม.3/3 อภิปรายความสำคัญของพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือ กับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ผังมโนทัศน์สาระการเรียนรู้ที่ 1 ศาสนา ศิลปกรรม จริยธรรม
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง พระธรรมนำชีวิต
ชุดที่ 1 พระพุทธศาสนากับเศรษฐกิจพอเพียง

พระพุทธศาสนา
กับเศรษฐกิจพอเพียง
2 ชั่วโมง

พระพุทธศาสนา
กับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

พระพุทธศาสนา
กับการพัฒนาที่ยั่งยืน

สวัสดีครับ...เพื่อนๆ ผมจะมาชวนเพื่อนๆ
ร่วมกันเรียนรู้เกี่ยวกับพระพุทธศาสนากับ
ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ผมจะดองเป็น
กำลังใจให้ นะครับ...

เอกสารเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ ของ นางประทุม เต๋อไชสง

สาระสำคัญ

พระพุทธศาสนากับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงนั้นมีความสอดคล้องกันในการสามารถนำไปปฏิบัติในการดำเนินชีวิตทั้งของตนเอง ครอบครัว และสังคมประเทศชาติ เพื่อให้มีความสงบสุขและเกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยนำหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา และปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. อธิบายหลักการของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและการพัฒนาที่ยั่งยืนได้
2. บอกหลักธรรมคำสอนที่สำคัญของพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือที่สอดคล้องกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและการพัฒนาที่ยั่งยืนได้
3. อธิบายหลักการดำเนินชีวิตที่สอดคล้องกับหลักธรรมคำสอนที่สำคัญของพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือกับปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและการพัฒนาที่ยั่งยืนได้

สาระการเรียนรู้

1. พระพุทธศาสนากับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
2. พระพุทธศาสนากับการพัฒนาที่ยั่งยืน

แบบทดสอบก่อนเรียน ชุดที่ 1
เรื่อง พระพุทธศาสนากับเศรษฐกิจพอเพียง

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบเป็นแบบเลือกตอบ มี 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ เวลา 10 นาที
2. เลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียง 1 ข้อ โดยทำเครื่องหมาย X ลงในกระดาษคำตอบ

1. แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำรัสมีลักษณะอย่างไร

- ก. พึ่งตนเองได้ ผลิตเพื่อพอยู่พอกิน
- ข. แข่งขันกันผลิต บริโภค และซื้อขาย
- ค. อาศัยหลักการสันโดษ ไม่ยุ่งเกี่ยวกับสิ่งรอบตัว
- ง. ผลผลิตที่ได้เป็นของส่วนกลางโดยนำมาแจกจ่ายอย่างทั่วถึงกัน

2. ความมีเหตุผล หมายถึงข้อใด

- ก. มองโลกกว้างไกลกล้าคิดกล้าตัดสินใจ
- ข. มีความรับผิดชอบในผลของทุกการกระทำ
- ค. ตัดสินใจและกระทำโดยคำนึงถึงผลลัพธ์เป็นหลัก
- ง. ตัดสินใจและกระทำอย่างมีวิจารณญาณเป็นหลักเหตุและผล

3. ความมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว หมายถึงข้อใด

- ก. กล้าเสี่ยงในการลงทุน
- ข. ยอมรับสภาพสังคมได้ทั้งสภาพดีและไม่ดี
- ค. ดูแลรักษาสุขภาพให้แข็งแรงอยู่เสมอ
- ง. มีความพร้อมที่จะเผชิญต่อผลกระทบและการเปลี่ยนแปลง

4. แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงสัมพันธ์กับหลักพระพุทธศาสนาต่อไปนี้ ยกเว้น ข้อใด

- ก. หลักสันโดษ
- ข. หลักความพอดี
- ค. หลักการบริโภคนิยม
- ง. หลักการพึ่งตนเอง

เอกสารเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ ของ นางประทุม เต๋อไชสง

5. ข้อใดกล่าวไม่ถูกต้องเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวทางพระพุทธศาสนา
 - ก. การนำคำสอนทางพระพุทธศาสนาเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต
 - ข. การเป็นผู้รู้จักพอในการบริโภคใช้สอยทรัพยากรธรรมชาติ
 - ค. การใช้จ่ายอย่างพุ่มเพื่อยตามสมัชชานิยม
 - ง. การเน้นการลดละเลิกอบายมุขในการดำเนินชีวิต
6. ใครเป็นตัวอย่างที่แสดงให้เห็นถึงการบริโภคที่พอเพียงได้ดีที่สุด
 - ก. ดาวเรืองพยายามไม่พุ่มเพื่อย และบริจาคเงินบางส่วนทำบุญทำทานตามโอกาสต่างๆ
 - ข. เบญจมาศพยายามเก็บหอมรอมริบเงินที่ได้มาทุกบาททุกสตางค์
 - ค. ผกากรองพยายามทำให้รายรับมีเท่ากับรายจ่ายในแต่ละเดือน
 - ง. ชบาหารายได้พิเศษเพื่อที่จะซื้อของใช้ส่วนตัวที่อยากได้
7. การพัฒนาที่ยั่งยืนหมายถึงการพัฒนาอย่างไร
 - ก. การพัฒนาแล้วไม่ต้องพัฒนาอีก
 - ข. การพัฒนาให้เป็นไปตามกระแสโลก
 - ค. การพัฒนาที่ไม่ก่อให้เกิดปัญหาตามมาในภายหลัง
 - ง. การพัฒนาตามขีดความสามารถของทรัพยากรธรรมชาติ
8. พฤติกรรมของบุคคลใดสอดคล้องกับหลักการพัฒนาชีวิตในด้านปัญญา
 - ก. สวมหมวกส่งการบ้านตรงตามกำหนดทุกครั้ง
 - ข. รุ่งนภาใช้เวลาหลังเลิกเรียนในการฝึกฝนทำโจทย์ข้อสอบและอ่านหนังสือเพิ่มเติม
 - ค. วิมลติดตามฟังเพลงไทยสากลที่กำลังเป็นที่นิยมจากคลื่นวิทยุ 89.75 อยู่เสมอ
 - ง. ศศิธรอ่านข่าวบันเทิงจากหนังสือพิมพ์ทุกวัน เพื่อติดตามข่าวดาราราที่ตัวเองชื่นชอบ
9. พุทธศาสนสุภาษิตข้อใดสอดคล้องกับความหมายของคำว่า “สันโดษ”
 - ก. ชี้อ้างจับตักแตน
 - ข. เห็นช้างขี้ขี้ตามช้าง
 - ค. รักวัวให้ผูก รักลูกให้ตี
 - ง. นกน้อยทำรังแต่พอตัว
10. เพราะเหตุใดระบบเศรษฐกิจแบบตะวันตกจึงไม่เหมาะสมกับสังคมไทยมากที่สุด
 - ก. อาจทำให้เมืองไทยเกิดวิกฤตเศรษฐกิจเพราะมีทรัพยากรธรรมชาติไม่เพียงพอ
 - ข. เพราะทำให้เกิดลัทธิบริโภคนิยม และนำไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจแบบไม่ยั่งยืน
 - ค. ทำให้คนจำนวนหนึ่งหันไปหากระแสทุนนิยม
 - ง. เพราะทำให้มีการค้าขายแบบเสรีจนเกินไป

เอกสารเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ ของ นางประทุม เต๋อไชสง

กระดาษคำตอบแบบทดสอบก่อนเรียน
ชุดที่ 1 พระพุทธศาสนากับเศรษฐกิจพอเพียง

ชื่อ - สกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

คำชี้แจง

ให้นักเรียนเลือกคำตอบในแบบทดสอบ แล้วทำเครื่องหมาย X ลงใน ในข้อ
ที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

ข้อ	ก	ข	ค	ง		
1					คะแนนเต็ม	10
2					คะแนนที่ได้	
3					ผลการประเมิน ☐ ดีมาก ☐ ดี ☐ พอใช้ ☐ ปรับปรุง ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน (.....)	
4						
5						
6						
7						
8						
9						
10						

เกณฑ์การประเมิน

- คะแนนระหว่าง 9 - 10 อยู่ในเกณฑ์ ดีมาก
- คะแนนระหว่าง 7 - 8 อยู่ในเกณฑ์ ดี
- คะแนนระหว่าง 5 - 6 อยู่ในเกณฑ์ พอใช้
- คะแนนระหว่าง 0 - 4 อยู่ในเกณฑ์ ปรับปรุง

เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียน
ชุดที่ 1 พระพุทธศาสนากับเศรษฐกิจพอเพียง

คำชี้แจง

ให้นักเรียนตรวจคำตอบของการทดสอบก่อนเรียนจากการเฉลย ดังนี้

ข้อ	ก	ข	ค	ง
1	X			
2				X
3				X
4			X	
5			X	
6	X			
7			X	
8		X		
9				X
10		X		

ผลการทดสอบก่อนเรียนเป็นกำลังใจบ้างคะนักเรียน ใต้ที่คะแนน
เรามาเริ่มเรียนกันเลงดีกว่านะคะ.....

ใบความรู้ที่ 1

เรื่อง พระพุทธศาสนากับปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

เศรษฐกิจพอเพียง (Self-Sufficiency Economy) เป็นพระราชดำรัสที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระราชทานแก่พลสกนิกรชาวไทยมานานกว่า 30 ปี ตั้งแต่ก่อนเกิดวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ และภายหลังเมื่อเกิดวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจใน พ.ศ. 2540 พระองค์ได้ทรงเน้นย้ำมากขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้พลสกนิกรชาวไทยนำพระราชดำรัสดังกล่าวไปปฏิบัติอย่างจริงจัง ซึ่งจะช่วยให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างมั่นคง มีคุณธรรม และยั่งยืน ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์และสถานการณ์ต่างๆ ที่เปลี่ยนแปลงไป

ความหมายของเศรษฐกิจพอเพียง

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ทรงอธิบายความหมายของเศรษฐกิจพอเพียงไว้ว่า "เศรษฐกิจพอเพียง แปลว่า พอมีพอกิน ถ้าแต่ละคนพอมีพอกินก็ใช้ได้ ถ้าทั้งประเทศพอมีพอกินก็ยิ่งดี ประเทศไทยในสมัยก่อนนี้พอมีพอกิน แต่มาสมัยนี้ชักมีไม่พอกินแล้ว จึงต้องมีนโยบายที่จะนำเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อที่จะให้ทุกคนมีกินมีอยู่ ไม่ฟุ่มเฟือย ไม่หุ่หุ่ร่า แม้บางสิ่งบางอย่างอาจจะดูฟุ่มเฟือย แต่ถ้าทำให้มีความสุข ถ้าทำได้ก็สมควรที่จะทำ สมควรที่จะปฏิบัติ"

ลักษณะของเศรษฐกิจพอเพียง

เศรษฐกิจพอเพียงมีลักษณะ ดังนี้

1. **พึ่งตนเอง** เศรษฐกิจพอเพียง คือ เศรษฐกิจที่เลี้ยงตัวเองได้หรือพึ่งตัวเองได้ เริ่มผลิตเพื่อพอกินพอใช้ในครัวเรือน หรือในชุมชน ที่เหลือจึงเอาออกขายหรือและเปลี่ยนกับสินค้าอย่างอื่นที่ตนผลิตไม่ได้ ทรัพยากรที่ใช้ในการผลิตส่วนใหญ่หรือทั้งหมดได้จากท้องถิ่น เทคโนโลยีที่ใช้ในการผลิตก็ใช้ประเภทที่เข้ากันได้กับทรัพยากรในท้องถิ่น แต่มีได้หมายความว่าไม่พึ่งพาโลกภายนอกเลย คงยังต้องพึ่งพาอยู่ แต่ก็ไม่น้อยที่สุดเท่าที่จะน้อยได้ เมื่อเป็นเช่นนี้ความผันผวนในโลกเศรษฐกิจภายนอกจะส่งผลกระทบต่อท้องถิ่นน้อยมาก

2. **เดินสายกลาง** ระบบเศรษฐกิจกระแสหลัก คือ ทุนนิยมหรือเสรีนิยม หรือโลกาภิวัตน์นั้น เป็นระบบที่เน้น "บริโภคนิยม" คือ กระตุ้นคนให้กินมากๆ ใช้มากๆ ยิ่งมากยิ่งดี อะไรที่ตนไม่มีหรือผลิตไม่ได้ก็ผลิตสิ่งที่โลกภายนอกต้องการ แล้วนำไปขายแลกเปลี่ยนกัน เศรษฐกิจกระแสหลักนี้ถือว่าสิ่งที่มีค่าสูงสุดในชีวิตคนนั้นคือได้บริโภคสูงสุด สิ่งอื่นๆ มีค่าน้อยกว่า

เอกสารเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ ของ นางประทุม เต๋อไชสง

เศรษฐกิจพอเพียงนั้นเดินทางสายกลาง คือ ความพอประมาณเป็นสำคัญ ความเป็นอยู่ทางเศรษฐกิจนั้นเป็นสิ่งสำคัญ และเป็นความจำเป็นพื้นฐาน แต่ชีวิตจะต้องสมดุล มีสิ่งต่างๆ อีกหลายอย่างที่มีค่าไม่น้อยกว่าการบริโภค เช่น ความสงบสุข ศิลปะ กีฬา การได้แสดงออกซึ่งความสามารถที่มีอยู่ในตัว เป็นต้น เศรษฐกิจพอเพียงยอมรับว่า ถ้าไม่มีปัจจัย 4 คนเราอยู่ไม่ได้ แต่เมื่อได้ปัจจัย 4 ครบแล้ว การบริโภคควรยึดทางสายกลาง คือไม่ตั้งเป้าที่จะบริโภคสูงสุด แต่ก็มีชีวิตที่สูงกว่าปัจจัย 4 ได้ ถ้ายังอยู่ในขอบเขตของการพึ่งตนเอง และไม่หมกมุ่นกับการบริโภคจนเกินไป และที่สำคัญคือต้องไม่เบียดเบียนตัวเองและผู้อื่น

3. **ไม่เน้นการแข่งขัน** เศรษฐศาสตร์กระแสหลักเน้นการแข่งขันที่จะได้บริโภคสูงสุด เพราะการบริโภค(ทางวัตถุ)นั้น คนหนึ่งได้คนอื่นจะเสีย ในเศรษฐศาสตร์กระแสหลักนั้น การแข่งขันทำให้มนุษย์เป็นปฏิปักษ์กัน ส่วนในเศรษฐกิจแบบพอเพียงนั้น เนื่องจากมีได้ถือว่าการบริโภคสูงสุดเป็นจุดหมายปลายทาง การแข่งขันเป็นการแข่งขันกับตัวเอง แม้จะมีการแข่งขันกับผู้อื่นอยู่บ้างก็ไม่เหมือนเข้มข้นเหมือนในเศรษฐกิจกระแสหลัก การร่วมมือกันต่างหากที่จะช่วยให้คนในชุมชนสามารถพึ่งตนเองและเดินสายกลางได้

ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

เศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญาชี้ถึงแนวทางการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชนในทุกระดับตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชน จนถึงระดับรัฐ ทั้งในการพัฒนาและบริหารประเทศให้ดำเนินไปในทางสายกลาง โดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจเพื่อให้ก้าวทันต่อโลกยุคโลกาภิวัตน์

ความพอเพียง หมายถึง ความพอประมาณ ความมีเหตุผล รวมถึงความจำเป็นที่จะต้องมีระบบภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีพอสมควรต่อการมีผลกระทบใดๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายใน ทั้งนี้จะต้องอาศัยความรอบรู้ ความรอบคอบ และความระมัดระวังอย่างยิ่งในการนำวิชาการต่างๆ มาใช้ในการวางแผนและการดำเนินการทุกขั้นตอน และขณะเดียวกันจะต้องเสริมสร้างพื้นฐานจิตใจของคนในชาติให้สำนึกในคุณธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต และให้มีความรอบรู้ที่เหมาะสม ดำเนินชีวิตด้วยความอดทน มีความเพียร มีสติปัญญา และมีความรอบคอบ เพื่อให้สมดุลและพร้อมต่อการรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและกว้างขวาง ทั้งด้านวัตถุ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมจากโลกภายนอกได้เป็นอย่างดี

องค์ประกอบของเศรษฐกิจพอเพียง

เศรษฐกิจพอเพียงมีองค์ประกอบที่สำคัญ 5 ประการ ได้แก่

1. **ทางสายกลาง** หมายถึง การตั้งอยู่ในความไม่ประมาท พึ่งตนเองให้มากขึ้นในทุกระดับ
2. **ความสมดุลและความยั่งยืน** หมายถึง การพัฒนาในลักษณะองค์รวม มีความพอดี มีความเหมาะสม มีความหลากหลายและกลมกลืน มีความยั่งยืน ปกป้องรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม
3. **ความพอประมาณอย่างมีเหตุผล** หมายถึง ความไม่โลภ ไม่ฟุ้งเฟ้อ รู้จักพอ มีเหตุผล มีความพอประมาณ
4. **การมีภูมิคุ้มกันและรู้เท่าทันโลก** หมายถึง มีความรอบรู้และรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง จากสิ่งแวดล้อมภายนอก สามารถป้องกันหรือลดผลกระทบอันเกิดจากความผันผวนหรือความผันผวนของโลกภายนอกได้
5. **การเสริมสร้างคุณภาพคน** หมายถึง ความสำนึกในคุณธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต มีไม่ตรีจิตเอื้ออาทร ดำเนินชีวิตด้วยความอดทน มีความเพียร มีวินัย พัฒนาปัญญาความรู้อย่างต่อเนื่อง

การเรียนรู้การดำเนินชีวิตตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง

ที่มาภาพ : <http://www.sa-ardnonngam.com/gallery/20418.html>

พุทธธรรมกับเศรษฐกิจพอเพียง

แนวความคิดของเศรษฐกิจพอเพียงนี้สอดคล้องกับหลักคำสอนของพระพุทธศาสนาอย่างยิ่ง พระพุทธศาสนาสอนว่าสิ่งดีมีค่าที่สุดในชีวิตนั้นคือความสงบทางใจและการหลุดพ้นจากสิ่งชั่วร้ายภายนอกมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ พุทธธรรมสอนให้พึ่งตัวเองให้มากที่สุด ไม่มีสิ่งศักดิ์สิทธิ์ใดๆ ที่จะช่วยเราได้ นอกจากการกระทำของเราเอง ทุกคนเคยได้ยินคำสอนเรื่อง **"ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน"** ซึ่งเป็นคำสอนที่เป็นความจริงอย่างยิ่ง หากหวังพึ่งแต่คนอื่น สิ่งอื่น วันหนึ่งปัญหาที่จะเกิดขึ้น

พระพุทธศาสนาสอนให้เราเดินสายกลางและเรียกหลักนี้ว่า **มัชฌิมาปฏิปทา** ก่อนที่พระองค์จะตรัสรู้ พระองค์เคยทดลองวิธีการต่างๆ ที่คนในสมัยนั้นเชื่อกัน เคยทรมานตัวเอง อดอาหารจนเหลือแต่หนังหุ้มกระดูก นี่เป็นสิ่งที่สุดขั้วข้างหนึ่ง อีกข้างหนึ่งนั่นก็คือ การมัวเมากับความสุขทางเนื้อหนัง ทรงพบว่าทั้งสองนี้ไม่นำไปสู่การตรัสรู้ จึงไปทดลองปฏิบัติทางสายกลางปรากฏว่าได้ผล ทางสายกลางนำไปสู่สัจธรรม นี่คือทางสายกลางดั้งเดิม แต่เราประยุกต์หลักดั้งเดิมนี้นี้เข้ากับทุกอย่าง พระพุทธศาสนามีได้ปฏิเสธความสุขทางกาย แต่เตือนให้ระมัดระวังเพราะความสุขทางวัตถุเป็นสิ่งที่ไม่จริง และมีใช้ความสุขชนิดเดียวที่มนุษย์รู้จักได้

พระพุทธศาสนามีได้ปฏิเสธความมั่งคั่ง หากความมั่งคั่งนั้นได้มาจากการไม่เบียดเบียนตนและผู้อื่น ความหรรษาฟุ่มเฟือยก็ไม่มีอะไรผิดสำหรับคนทั่วไปที่ยังเป็นปุถุชน แต่ต้องระลึกเสมอว่า อาจเสื่อมสูญไปได้ในวันหนึ่ง พระพุทธศาสนามีได้เชิดชูความยากจน แต่การที่จะพ้นจากความยากจนนั้นต้องเป็นไปโดยชอบ

พระพุทธศาสนาสอนเรื่องสันโดษ สันโดษมิได้แปลว่า มกน้อยอย่างที่คุณเข้าใจ **สันโดษ** แปลว่า **ยินดีในสิ่งที่ตนหามาได้และเป็นคนอย่างชอบธรรม** ความมกน้อยเป็นธรรมของผู้สละโลกถือบวช แต่ชาวบ้านแสวงหาความสุขจากวัตถุให้มากขึ้นได้หากเกิดจากความขยันหมั่นเพียรของตนและไม่เบียดเบียนตนหรือผู้อื่น ผู้ที่ทำงานพิเศษตอนเย็นเพื่อให้ครอบครัวมีความเป็นอยู่ดีขึ้น มิได้ทำอะไรผิดจากพุทธธรรมหากเดินทางสายกลาง เราต้องเตือนตนเองเสมอว่า ต้องรู้จักพอ รู้จักประมาณว่าแค่ไหนพอเพียง ซึ่งคนแต่ละคนอาจไม่เหมือนกัน

พระพุทธศาสนาสอนให้คนแข่งขันกัน แต่แข่งขันในการทำความดี มีความเอื้อเฟื้อต่อผู้อื่น ชัยชนะที่ได้จากการทำผิดศีลธรรม มิใช่สิ่งที่จะได้รับการสรรเสริญจากพระพุทธศาสนา การแก่งแย่งประหัตประหารกันนั้นเกิดจากความโลภ พระพุทธศาสนาสอนให้ระงับและลดความโลภเพื่อความเป็นศัตรูในหมู่มนุษย์จะได้น้อยลง

เอกสารเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ ของ นางประทุม เต๋อไชสง

ในพระพุทธศาสนามีหลักธรรม ซึ่งสอดคล้องกับเศรษฐกิจพอเพียงเป็นอย่างดี ดังนี้

1) สันโดษ

สันโดษ มิได้แปลว่ามั่งน้อยดังที่เข้าใจกันทั่วไป แต่*สันโดษ* หมายถึง ความพอใจในของของตน คือ พอใจในสิ่งที่ตนมีและหามาได้โดยชอบธรรม คนที่มีความสันโดษมิใช่คนที่อยู่เฉยๆ ไม่ยอมทำอะไร ทั้งๆ ที่ตนมีความสามารถที่จะทำและสิ่งที่จะทำนั้นเป็นการสุจริต สันโดษมี 3 อย่าง ดังนี้

(1) *ยถาลภสสันโดษ* หมายถึง ความยินดีตามที่ได้มาโดยชอบธรรม คือได้อะไรมาเท่าใด ก็ยินดีเท่านั้น แต่ถ้าต้องการให้ได้มากกว่านั้นก็ใช้ความพยายามที่ไม่เป็นการเบียดเบียนคนอื่นหรือทำให้คนอื่นเดือดร้อน

(2) *ยถาลพสสันโดษ* หมายถึง ความยินดีตามกำลังที่ตนมีอยู่ คนเราเกิดมามีกำลังความสามารถไม่เท่ากัน ก็ควรจะรู้จักประมาณกำลังของตน คนที่ไม่รู้จักประมาณความสามารถของตนนั้นชีวิตจะไม่เป็นสุข

(3) *ยถาสารูปสันโดษ* หมายถึง ความยินดีตามสมควรแก่ภาวะความเป็นอยู่ของตน ความเป็นอยู่ของคนจะให้เหมือนกันหมดย่อมเป็นไปไม่ได้ แต่นี่มิได้หมายความว่าเราจะต้องอ้อมีของเท่าอย่างเดิมตลอดไป

ดังนั้นความรู้จักพอหรือสันโดษจึงมิได้หมายถึง ความเกียจคร้าน ไม่แสวงหาอะไรเพิ่มเติมให้แก่ชีวิต แต่หมายความว่าในการพยายามแสวงหาสิ่งใหม่ให้กับตนนั้นต้องรู้จักประมาณว่าเป็นไปได้เพียงใดและถูกต้องตามทำนองคลองธรรมหรือไม่ คนสันโดษมิใช่คนมั่งน้อย แต่คือคนที่ต้องการสิ่งที่พอเหมาะกับกำลังความสามารถของตนและสิ่งที่ชอบ บางคนเป็นคนเกียจคร้าน แต่มีความรู้ความสามารถ จึงไม่ยอมทำงานหรือไม่ยอมทำงานให้มากขึ้น เพื่อตนเองและครอบครัวจะได้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นกว่าเดิม อย่างนี้ไม่เรียกว่าสันโดษ แต่เรียกว่าเกียจคร้าน

2) ความมั่งน้อย

มีศัพท์ทางพระพุทธศาสนาคำหนึ่งคือ **"อัปปิจจตา"** แปลว่า *ความต้องการน้อยหรือความมั่งน้อย* ธรรมข้อนี้พระพุทธเจ้าทรงบัญญัติให้พระภิกษุสงฆ์ยึดถือ พระสงฆ์นั้นจำต้อง **"มั่งน้อย"** มิฉะนั้นจะไม่มีเวลาศึกษาพระธรรมคำสอนและเผยแผ่พระพุทธศาสนา คุฤหัสถ์จึงไม่จำเป็นต้องมั่งน้อย ชาวบ้านสามารถแสวงหาเงิน แสวงหาเกียรติได้ หากได้มาโดยวิธีการที่ชอบ พระพุทธศาสนามิได้สอนให้ชาวบ้าน **"มั่งน้อย"** และมีได้สอนให้ **"มั่งมาก"** จนต้องทุจริตหรือทำเกินวิสัยของตน แต่สอนให้ออหากได้ในสิ่งที่ควรได้คือสันโดษนั่นเอง

ใบกิจกรรมที่ 1
เรื่อง หลักการของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

คำชี้แจง ให้นักเรียนอธิบายหลักการของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และบันทึกลงในแบบบันทึกกิจกรรม

แบบบันทึกกิจกรรมที่ 1

ความพอประมาณ

.....

ความมีเหตุผล

.....

การมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี.....

.....

เงื่อนไขความรู้

.....

เงื่อนไขคุณธรรม

.....

แบบบันทึกกิจกรรมที่ 2

คำชี้แจง ให้นักเรียนอธิบายลักษณะของเศรษฐกิจพอเพียง ลงในตารางต่อไปนี้

ลักษณะของเศรษฐกิจพอเพียง		
พึ่งตนเอง	เดินสายกลาง	ไม่เน้นการแข่งขัน

(พิจารณาคำตอบของนักเรียน โดยให้อยู่ในดุลยพินิจของครูผู้สอน)

ใบความรู้ที่ 2

เรื่อง พระพุทธศาสนากับการพัฒนาที่ยั่งยืน

การพัฒนาแบบยั่งยืน

ความหมายของการพัฒนา

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2525 ได้ให้ความหมายของ “พัฒนา” ว่าเป็น “ทำให้เจริญ” ดังนั้นการพัฒนาจึงหมายถึง การทำให้เจริญ

“การพัฒนา” หมายถึง ความเจริญก้าวหน้าโดยทั่ว ๆ ไป เช่น การพัฒนาชุมชน พัฒนาประเทศ คือการทำให้สิ่งเหล่านั้นให้ดีขึ้น เจริญขึ้นสนองความต้องการของประชาชนส่วนใหญ่ให้ได้ดียิ่งขึ้น หรืออาจกล่าวได้ว่า “การพัฒนา” เป็นกระบวนการของการเคลื่อนไหวจากสภาพที่ไม่น่าพอใจไปสู่สภาพที่น่าพอใจ การพัฒนาเป็นกระบวนการที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ไม่หยุดนิ่ง การพัฒนามีความสัมพันธ์โดยตรงกับความเปลี่ยนแปลง กล่าวคือ การพัฒนา หมายถึง กระบวนการของการเปลี่ยนแปลงที่มีการวางแผนไว้แล้ว คือการทำให้ลักษณะเดิมเปลี่ยนไปโดยมุ่งหมายว่า ลักษณะใหม่ที่เข้ามาแทนที่นั้นจะดีกว่า ลักษณะเก่า สภาพเก่า แต่โดยธรรมชาติแล้วการเปลี่ยนแปลงย่อมเกิดปัญหาในตัวเอง เพียงแต่ว่าจะมีปัญหามาก หรือปัญหาน้อย

ถ้าหากตีความหมายการพัฒนา จะสามารถตีความหมายได้ 2 นัย คือ

1. “การพัฒนา” ในความเข้าใจแบบสมัยใหม่ หมายถึงการทำให้เจริญในด้านวัตถุ รูปแบบ และในเชิงปริมาณ เช่น ถนนหนทาง ตึกรามบ้านช่อง ดัชนีชี้วัดทางเศรษฐกิจ เป็นต้น
2. “การพัฒนา” ในแง่ของพุทธศาสนา หมายถึง การพัฒนาคนทั้งในด้านร่างกายและจิตใจ โดยเน้นในด้านคุณภาพชีวิตและหลักของความถูกต้องพอดี ซึ่งให้ผลประโยชน์สูงสุด ความกลมกลืน และความเกื้อกูลแก่สรรพชีวิต โดยไม่เบียดเบียน ทำลายธรรมชาติและสภาพแวดล้อม

การพัฒนาแบบยั่งยืน (Sustainable Development) หมายถึง การพัฒนาที่ตอบสนองความต้องการของคนในปัจจุบัน โดยไม่ทำให้คนรุ่นต่อไปในอนาคตเกิดปัญหาในการตอบสนองความต้องการของตนเอง (นิยามของคณะกรรมการโลกว่าด้วยสิ่งแวดล้อมและการพัฒนา)

การพัฒนาที่ยั่งยืนรวมความถึง 3 ด้าน คือ เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ซึ่งเชื่อมโยงและสัมพันธ์กัน โครงการพัฒนาใดๆ ต้องคำนึงถึงองค์ประกอบทั้ง 3 ด้านนี้ การพัฒนาที่ยั่งยืนเป็นอะไรที่ไกลกว่าเพียงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เป็นการเปลี่ยนโครงสร้างระบบเศรษฐกิจและสังคมเพื่อลดการบริโภคทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมลงไปในระดับที่ยังรักษาความสมดุลที่ดีทำให้คนอยู่ร่วมกับธรรมชาติโดยไม่ทำลายล้างอย่างที่ผ่านมาและยังทำกันอยู่หลายแห่ง ให้อยู่ร่วมกันเป็นชุมชน อยู่ดีกินดี และอยู่เย็นเป็นสุข

เศรษฐกิจเชิงพุทธกับการพัฒนาที่ยั่งยืน

การพัฒนาประเทศที่มุ่งเน้นไปสู่การเป็นประเทศอุตสาหกรรมของประเทศไทยที่ผ่านมา ก่อให้เกิดการแข่งขันด้านการผลิตสิ่งของเครื่องใช้เป็นจำนวนมาก มีการส่งเสริมให้ประชาชนใช้สิ่งของหรือวัตถุเพื่ออำนวยความสะดวกสบาย และปรนเปรอความสุขของตน ก่อให้เกิดลัทธิ “วัตถุนิยม” ก่อให้เกิดหนี้สินจำนวนมากมาย ลัทธินี้เป็นการส่งเสริมเศรษฐกิจในลักษณะที่ทำให้สังคมเป็น “สังคมบริโภคนิยม” ทำให้ชีวิตความเป็นอยู่ลำบากเพิ่มมากขึ้น ความเชื่อที่ว่า การส่งเสริมความสุข โดยการให้ทางวัตถุจึงเป็นการเพิ่ม “ความสุข” อย่างปฏิเสธไม่ได้ แนวคิด “เศรษฐกิจเชิงพุทธ” จึงเป็นแนวคิดที่จะแก้ไขปัญหา “ความสุข” ที่สังคมไทยเผชิญอยู่ ซึ่งพระพุทธเจ้าท่านได้สอนหลักธรรมเกี่ยวกับการพัฒนาอย่างยั่งยืน ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มีดังนี้

1. **ทฤษฎีมัมมิกัตถะ** เป็นข้อปฏิบัติสำคัญที่ทำให้เกิดผล คือ ความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ทำให้มีทรัพย์สินเงินทองพึ่งตนเองได้ เรียกว่าธรรมที่เป็นไปเพื่อประโยชน์ปัจจุบัน บางทีเรียกว่า “หัวใจเศรษฐกิจ” โดยมีคำย่อคือ “อุ” “อา” “กะ” “สะ” มี 4 อย่าง ดังนี้

1) **อุฏฐานสัมปทา (อุ)** หมายถึง การถึงความพร้อมด้วยความขยันหมั่นเพียร รู้จักใช้ปัญญาไตร่ตรองพิจารณาหาวิธีการที่แยกคางในการทำงาน มีความคิดสร้างสรรค์ รู้จักคิด รู้จักทำ รู้จักดำเนินการด้านเศรษฐกิจ ทำการงานประกอบอาชีพให้ได้ผลดี

2) **อารักขสัมปทา (อา)** หมายถึง การถึงพร้อมด้วยการรักษา สามารถปกป้องคุ้มครองรักษาทรัพย์สินที่หามาได้ไม่ให้สูญหายหรือเสียหายไปด้วยภัยต่างๆ

3) **กัลยาณมิตรตदा (กะ)** หมายถึง การรู้จักคบคนดีหรือมีกัลยาณมิตร ซึ่งจะเป็้องค์ประกอบสำคัญ ที่ช่วยให้เจริญก้าวหน้าในวงการอาชีพนั้นๆ ทำให้รู้เห็นช่องทางและโอกาสต่างๆในการงานทันต่อเหตุการณ์ ตลอดจนรู้จักปฏิบัติต่อทรัพย์สินของตนอย่างถูกต้อง ไม่ถูกมิตรชั่วชักจูงไปในทางอบายมุข ซึ่งจะทำให้ทรัพย์สินไม่เพิ่มพูนหรือมีแต่จะหดหายไป

4) **สมชีวิตา (สะ)** หมายถึง ความเป็นอยู่พอดี หรือความเป็นอยู่สมดุล คือเลี้ยงชีพแต่พอดีไม่ให้ฟุ่มเฟือย ไม่ให้ฝืดเคือง ให้รายได้เหนือรายจ่าย มีเหลือเก็บไว้ใช้ในยามจำเป็น

2. **โภควิภาค 4** เป็นวิธีการจัดสรรทรัพย์ในการใช้จ่าย โดยจัดสรรทรัพย์ออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

1) **แบ่ง 1 ส่วน** เพื่อใช้บริโภคเลี้ยงตนเองให้เป็นสุข เลี้ยงดูครอบครัวและคนที่อยู่ในความรับผิดชอบให้เป็นสุข และใช้ทำความดี บำเพ็ญประโยชน์แก่สาธารณะ

2) **แบ่ง 2 ส่วน** เพื่อจัดสรรไว้สำหรับลงทุนประกอบกิจการงานต่างๆ

3) **แบ่ง 1 ส่วน** เพื่อเก็บไว้ใช้ในยามจำเป็น เช่น เมื่อเกิดอุบัติเหตุ เมื่อเจ็บไข้ได้ป่วย

เอกสารเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ ของ นางประทุม เต๋อไชสง

3. โภคาทิยะ 5 คือ เมื่อมีทรัพย์สิ้น ควรนำมาใช้ประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิต มีดังนี้

- 1) ใช้จ่ายทรัพย์เลี้ยงดูตนเอง รวมถึงการเลี้ยงดูครอบครัว มารดาบิดา ให้เป็นสุข
- 2) ใช้ทรัพย์นั้นบำรุงเลี้ยงมิตรสหาย ผู้ร่วมกิจการงานให้เป็นสุข
- 3) ใช้ป้องกันภัยอันตรายต่างๆ เช่น ใช้ซื้อสิ่งของต่างๆ เพื่อป้องกันภัยจากขโมย
- 4) ทำพละ คือ การสละ บำรุง สงเคราะห์ 5 อย่าง ได้แก่
 - 4.1 อติพละ ใช้ต้อนรับแขก คนที่ไปมาหาสู่ เป็นเรื่องของการปฏิสังขรณ์
 - 4.2 ญาติพละ ใช้สงเคราะห์ญาติ
 - 4.3 ราชพละ เช่น ใช้บำรุงราชการด้วยการเสียภาษีอากร
 - 4.4 เทวตาพละ บำรุงเทวดา คือ สิ่งที่เคยพนับถือตามลัทธิความเชื่อหรือตามขนบธรรมเนียมของสังคม
 - 4.5 ปุพพเปตพละ ทำบุญอุทิศให้แก่บุพการี ท่านที่ล่วงลับไปแล้ว เป็นการแสดงความกตัญญูรู้คุณ
- 5) บำรุงสมณะพราหมณ์ คือ พระสงฆ์ผู้ประพฤติดี ปฏิบัติชอบ ผู้ฝึกฝนพัฒนาตนเอง

ไม่ประมาทมัวเมา ผู้ที่จะดำรงธรรมไว้ให้แก่สังคม

4. กามโกศ หรือคนครองเรือน 10 ในที่นี้จะแบ่งตามลักษณะการดำเนินชีวิตที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางเศรษฐกิจ คือ แยกประเภทคนครองเรือนตามลักษณะเด่น มี 10 ประเภท ดังนี้

- 1) ดูจากการแสวงหาทรัพย์ว่าได้มาอย่างไรด้วยวิธีการอย่างไร คือ ดูว่าคนนั้นแสวงหาทรัพย์มาโดยชอบธรรมหรือไม่ชอบธรรม โดยการกดขี่ข่มเหงคนอื่นหรือไม่
- 2) พิจารณาในแง่การใช้จ่ายทรัพย์ว่า ใช้ให้เป็นประโยชน์และทำให้เกิดคุณประโยชน์ต่างๆ หรือไม่ เช่น ใช้จ่ายทรัพย์เลี้ยงดูตนเอง เลี้ยงครอบครัวให้เป็นสุข เพื่อแผ้วถางปัน ทำสิ่งดีงามมีคุณค่าบำเพ็ญประโยชน์ต่างๆ
- 3) ดูที่สภาพจิตใจว่าเป็นอย่างไร คือดูว่า ในการเกี่ยวข้อง ครอบครอง ใช้จ่ายปฏิบัติต่อทรัพย์สินนั้น เขามีจิตใจหมกมุ่นมัวเมา กระวนกระวายใจ เป็นห่วงกังวล มีความทุกข์จากการมีทรัพย์ที่เรียกว่า เป็นทาสของทรัพย์ หรือมีจิตใจที่เป็นอิสระ เป็นนายของทรัพย์ อยู่โดยมีจิตใจที่เป็นสุข ใช้ทรัพย์ทำประโยชน์ที่ควรใช้ และไม่ต้องเป็นทุกข์ทรมานเพราะทรัพย์นั้น

5. สุขของคฤหัสถ์ 4 คือ คนครองเรือนควรจะมีความสุข 4 ประการ ซึ่งคนครองเรือนควรจะพยายามให้เข้าถึงให้ได้ มีดังนี้

- 1) *อัตถิสุข* คือ สุขเกิดจากการมีทรัพย์เป็นหลักประกันของชีวิต โดยเฉพาะความอุ่นใจ ปลอบปล้ำภูมิใจว่าเรามีทรัพย์ที่หามาได้ด้วยกำลังของตนเอง

เอกสารเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ ของ นางประทุม เต๋อไชสง

2) **โรคสุข** คือ สุขเกิดจากการบริโภคทรัพย์สิน หรือใช้จ่ายทรัพย์สิน ทำให้เกิดประโยชน์แก่ชีวิตของตน เลี้ยงดูบุคคลอื่น และทำประโยชน์สุขต่อผู้อื่นและสังคม

3) **อนณสุข** คือ สุขเกิดจากความไม่เป็นหนี้ ไม่ต้องทุกข์ใจ เป็นกังวลใจเพราะมีหนี้สินติดค้างใคร

4) **อนวัชสุข** คือ สุขเกิดจากความประพฤติที่ไม่มีโทษ คือ มีกายกรรม วาจกรรม มโนกรรม ที่สุจริตที่ใครจะว่ากล่าวตีสอนไม่ได้ มีความบริสุทธิ์ และมีความมั่นใจในการดำเนินชีวิตของตน

6. อัตตา หิ อัตตโน นาโถ (ตนแลเป็นที่พึ่งแห่งตน) เป็นพุทธศาสนสุภาษิตที่มุ่งเน้นให้พึ่งตนเองในการทำมาหาเลี้ยงชีพ ในการสร้างฐานะ และการเก็บรักษาทรัพย์สินที่หามาได้ เพื่อใช้จ่ายใช้สอยในยามจำเป็น นอกจากเป็นที่พึ่งแห่งตนแล้วจะต้องเป็นที่พึ่งของบุคคลอื่นด้วย นอกจากในระดับบุคคลแล้ว ยังมุ่งเน้นให้การพัฒนาประเทศชาติให้พึ่งตนเองในลักษณะ **"เศรษฐกิจพอเพียง"** นั่นคือการพัฒนาที่ไม่อิงเศรษฐกิจโลกจนเกินไป

7. หลักสันโดษ เป็นความพอใจหรือความยินดีในสิ่งที่ตนเองมีอยู่ หลักการนี้มุ่งให้บุคคลพึงพอใจในสิ่งของหรือทรัพย์สินที่ตนเองได้มาและใช้จ่ายในสิ่งที่ก่อให้เกิดประโยชน์ หลักสันโดษนี้มุ่งเน้นให้บุคคลรู้จักประมาณ ได้แก่ การประหยัดและรู้จักออม ไม่ฟุ้งเฟ้อยั้งเพ่งเพื่อความเป็นอย่างสงบเรียบง่าย และโปร่งใสไม่ทะเลาะทอหยานต่อสู้และเบียดเบียนบุคคลอื่น ไม่เอาเปรียบใคร อยู่ร่วมกันได้อย่างสันติสุข

8. หลักสัปปุริสธรรม 7 โดยเฉพาะในหลักของ **"มัตตัญญูตา"** คือ **รู้จักประมาณในการบริโภค** การรู้จักประมาณในการใช้จ่ายทรัพย์สินซึ่งเป็นหลักให้สอดคล้องกับการดำเนินชีวิตตามแบบเศรษฐกิจพอเพียง

9. การปฏิบัติตนในทางสายกลาง (มัชฌิมาปฏิปทา) เป็นการรู้จักการดำเนินชีวิตให้เกิดความพอดี เป็นแนวทางของการแก้ทุกข์ที่เรียกว่า **"อริยมรรคมีองค์ 8"** โดยมุ่งเน้นให้มีความสุขกายและสุขใจไปด้วย

พุทธศาสนากับการพัฒนาแบบยั่งยืนในสังคมไทย

ในการพัฒนาแบบยั่งยืนในสังคมไทย ตามแนวทางพุทธศาสนานั้น **จะเน้นการพัฒนาคนเป็นหลัก** ในการพัฒนาคนนั้น สิ่งสำคัญของการพัฒนาคือ **ปัญญา** เพราะทำให้รู้จักสิ่งทั้งหลายและรู้ว่าจะปฏิบัติต่อสิ่งนั้นอย่างไร การพัฒนาจะเป็นไปพร้อมกันทั้ง 3 ด้าน คือ

1. **พัฒนาพฤติกรรม(ศีล)** หรือวิถีการใช้ชีวิต ตลอดจนการทำมาหาเลี้ยงชีพ ในการพัฒนาด้านนี้ เครื่องมือที่ใช้ในการพัฒนาคนให้มีศีล คือ วินัย เพราะวินัย เป็นตัวการจัดเตรียมชีวิตให้อยู่ในสภาพที่เอื้อต่อการพัฒนา

เอกสารเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ ของ นางประทุม เต๋อไธสง

2. **พัฒนาด้านจิตใจ(สมาธิ)** เช่น พัฒนาคุณธรรม ความเข้มแข็ง มั่นคงของจิตใจและสภาพจิตใจที่ดียิ่ง รวมถึงความสุข

3. **พัฒนาด้านปัญญา(ปัญญา)** คือความรู้ความเข้าใจต่างๆ รวมทั้งแนวความคิด ทักษะคิด และค่านิยม ในการฝึกฝนหรือพัฒนาด้านความรู้ ความเข้าใจ ทำได้โดยรู้จักวินัย ใฝ่ตรง ตรวจสอบ โดยอาศัยเหตุผล เพื่อให้เข้าใจความเป็นจริงที่เป็นสากลของสิ่งทั้งปวง

การพัฒนาทั้ง 3 ด้านนี้จะต้องอิงอาศัยซึ่งกันและกัน ซึ่งหากพัฒนาได้ทั้งสามด้านแล้ว จะทำให้ชีวิตมีแต่ความดีงาม ซึ่งจะนำไปสู่การเข้าถึงอิสรภาพและสันติสุขที่แท้จริง การพัฒนาหรือการฝึกฝนทั้ง 3 ด้านนี้ เราเรียกว่า **ไตรสิกขา** ซึ่งประกอบไปด้วย **ศีล สมาธิ ปัญญา** นั้นเอง

ใบกิจกรรมที่ 3

เรื่อง หลักธรรมคำสอนที่สำคัญกับการนำไปประยุกต์ใช้
เพื่อการดำเนินชีวิตตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและการพัฒนาอย่างยั่งยืน

แบบบันทึกกิจกรรมที่ 1

ให้นักเรียนเสนอแนะแนวทางการปฏิบัติตนตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและการพัฒนาอย่างยั่งยืน พร้อมทั้งยกตัวอย่างหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาที่สอดคล้องกับการปฏิบัติตนดังกล่าวลงในตารางที่กำหนดให้

แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง	แนวทางการปฏิบัติตน	ตัวอย่างหลักธรรมที่สอดคล้อง
1. พึ่งตนเอง
2. เดินสายกลาง
3. ไม่นั่นการแข่งขัน

เอกสารเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ ของ นางประทุม เต๋อไชสง

การพัฒนาอย่างยั่งยืน	แนวทางการปฏิบัติตน	ตัวอย่างหลักธรรม ที่สอดคล้อง
1. ด้านพฤติกรรม
2. ด้านจิตใจ
3. ด้านปัญญา

ลงชื่อ.....ผู้บันทึก

แบบบันทึกกิจกรรมที่ 2

บุคคลต่อไปนี้สามารถนำแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและการพัฒนาอย่างยั่งยืนไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างไร จงแสดงความคิดเห็น

กรณีศึกษาที่ 1

แสงเดือนอยากมีธุรกิจเป็นของตนเอง จึงกู้เงินมาเป็นจำนวนมากเพื่อทำร้านอาหาร สุดท้ายไม่ประสบความสำเร็จและไม่สามารถใช้เงินคืนตามกำหนดสัญญาได้

.....
.....
.....
.....

กรณีศึกษาที่ 2

วิชาญอพยพย้ายถิ่นจากจังหวัดนครราชสีมาบ้านเกิดเข้ามาทำงานในโรงงานที่กรุงเทพฯ วิชาญได้ค่าแรงต่ำมาก ที่อยู่อาศัยแออัด ประสบปัญหาหมอกภาวะในกรุงเทพฯ และยังไม่ได้อยู่กับครอบครัวอย่างอบอุ่นเหมือนที่เคย

.....
.....
.....
.....

ลงชื่อ.....ผู้บันทึก

เอกสารเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ ของ นางประทุม เต๋อไชสง

ภาคผนวก

ใบกิจกรรมที่ 1

เรื่อง หลักการของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

คำชี้แจง ให้นักเรียนอธิบายหลักการของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และบันทึกลงในแบบบันทึกกิจกรรม

แบบบันทึกกิจกรรมที่ 1

ความพอประมาณ ความพอดีที่ไม่น้อยเกินไปและไม่มากเกินไป ซึ่งเป็นลักษณะการดำเนินชีวิตแบบไม่เบียดเบียนทั้งต่อตนเองและผู้อื่น

ความมีเหตุผล ทุกการกระทำจะต้องผ่านการตัดสินใจที่พิจารณาด้วยสติอย่างมีเหตุผล ตลอดจนคำนึงถึงผลที่จะเกิดขึ้นจากการกระทำดังกล่าวอย่างรอบคอบด้วย

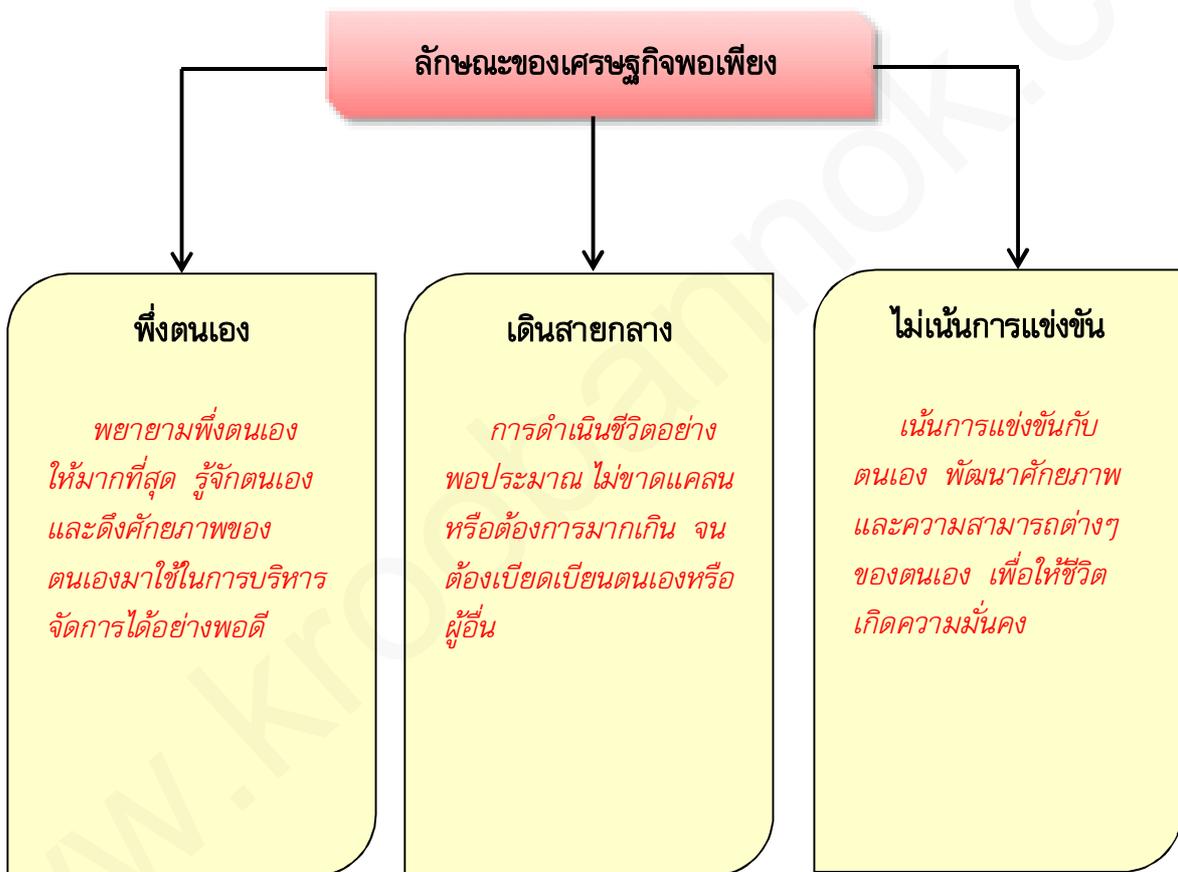
การมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี การเตรียมพร้อมรับกับผลที่จะเกิดขึ้นจากการกระทำและการเปลี่ยนแปลงด้านต่างๆ เช่น การรู้จักประหยัดอดออมเพื่อเก็บเงินไว้ใช้ในยามจำเป็น เป็นต้น

เงื่อนไขความรู้ การคิด การตัดสินใจ กระทำสิ่งต่างๆนั้น ต้องอาศัยความรู้ที่เกี่ยวข้องอย่างรอบด้านมาพิจารณาในการวางแผนและปฏิบัติงานด้วยความระมัดระวัง อันจะทำให้ได้ผลงานที่มีประสิทธิภาพ

เงื่อนไขคุณธรรม มีคุณธรรมในการดำเนินชีวิต เช่น มีความซื่อสัตย์สุจริต มีความอดทน มีความพากเพียรในการทำสิ่งต่างๆ ให้ประสบผลสำเร็จ เป็นต้น

แบบบันทึกกิจกรรมที่ 2

คำชี้แจง ให้นักเรียนอธิบายลักษณะของเศรษฐกิจพอเพียง ลงในตารางต่อไปนี้

(พิจารณาคำตอบของนักเรียน โดยให้อยู่ในดุลยพินิจของครูผู้สอน)

ใบกิจกรรมที่ 2

เรื่อง หลักการของการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ให้นักเรียนอธิบายหลักการของการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยเขียนอธิบายลงในกรอบด้านล่างมาพอสังเขป

หลักการของการพัฒนาอย่างยั่งยืน คือ

หลักของการพัฒนาตัวบุคคล โดยพัฒนาบุคคลให้มีปัญญา และการพัฒนานั้นจะต้องเป็นไปพร้อมกันทั้ง 3 ด้าน คือ

1. พัฒนาพฤติกรรม(ศีล) หรือวิธีการใช้ชีวิต ตลอดจนการหาเลี้ยงชีพ โดยการพัฒนาในด้านนี้ คือต้องพัฒนาคนให้มีศีล คือ วินัย เพราะวินัย เป็นการเตรียมชีวิตให้อยู่ในสภาพที่เอื้อต่อการพัฒนา

2. พัฒนาด้านจิตใจ(สมาธิ) โดยพัฒนาคุณธรรม ความเข้มแข็ง ความมั่นคงของจิตใจและมีจิตที่ดีงาม

3. พัฒนาด้านปัญญา(ปัญญา) โดยเน้นพัฒนาให้บุคคลมีความรู้ ความเข้าใจต่างๆ อีกทั้งแนวความคิด ทักษะสติ และค่านิยม รู้จักวินิจฉัย ได้ตรวจสอบตรวจสอบสิ่งต่างๆ โดยอาศัยหลักเหตุผล เพื่อให้เข้าใจความเป็นจริงของสิ่งทั้งปวง

เมื่อบุคคลพัฒนาปัญญาและนำหลักธรรมคำสอนของพระพุทธศาสนา มาประยุกต์ใช้ร่วมด้วย ก็จะทำให้บุคคลสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างมีความสุข และยั่งยืน

ลงชื่อ.....ผู้บันทึก

ใบกิจกรรมที่ 3

เรื่อง หลักธรรมคำสอนที่สำคัญกับการนำไปประยุกต์ใช้
เพื่อการดำเนินชีวิตตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและการพัฒนาอย่างยั่งยืน

แบบบันทึกกิจกรรมที่ 1

ให้นักเรียนเสนอแนะแนวทางการปฏิบัติตนตามแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและการพัฒนาอย่างยั่งยืน พร้อมทั้งยกตัวอย่างหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาที่สอดคล้องกับการปฏิบัติตนดังกล่าวลงในตารางที่กำหนดให้

แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง	แนวทางการปฏิบัติตน	ตัวอย่างหลักธรรมที่สอดคล้อง
1. พึ่งตนเอง	<ul style="list-style-type: none">- การปลูกพืชผักสวนครัวไว้ใช้ประกอบอาหาร หากเหลือก็นำออกขายเพิ่มรายได้- การฝึกฝนพัฒนาตนเองด้วยการทำกรบ้านด้วยตนเอง ไม่ลอกงานของผู้อื่น ฯลฯ	หลักสันโดษ
2. เดินสายกลาง	<ul style="list-style-type: none">- รู้จักประมาณตนในการใช้จ่าย เช่น อาหารการกิน เสื้อผ้า เป็นต้น- ฝึกการทำบัญชีรายรับ-รายจ่าย เพื่อให้รู้ถึงสถานะทางการเงิน ฯลฯ	หลักมัชฌิมาปฏิปทา
3. ไม่นั่นการแข่งขัน	<ul style="list-style-type: none">- ไม่อิจฉาริษยาผู้อื่นเมื่อเขาได้ดี หรือมีฐานะดีกว่า- มุ่งมั่นขยันหมั่นเพียรในการเรียนและการทำงาน ฯลฯ	หลักสันโดษ

เอกสารเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ ของ นางประทุม เต๋อไชสง

การพัฒนาอย่างยั่งยืน	แนวทางการปฏิบัติตน	ตัวอย่างกิจกรรมที่สอดคล้อง
1. ด้านพฤติกรรม	<ul style="list-style-type: none"> - ฝึกตนเองให้เป็นผู้อยู่ในระเบียบวินัยของโรงเรียนและสังคม - มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการเลี้ยงชีพด้วยอาชีพชอบ - มีวินัยทางการเงินที่ดี - การรู้จักคบเพื่อนที่ดี <p style="text-align: center;">ฯลฯ</p>	ทิวรรุธัมมิกัตถะ
2. ด้านจิตใจ	<ul style="list-style-type: none"> - ฝึกจิตใจของตนให้มีความดีงามอ่อนโยนแต่ไม่อ่อนแอ เข้มแข็งกับทุกปัญหาที่พบ - มีความพอใจในสิ่งที่ตนมีและหามาได้ด้วยความสุจริต <p style="text-align: center;">ฯลฯ</p>	หลักสันโดษ
3. ด้านปัญญา	<ul style="list-style-type: none"> - มุ่งมั่นขยันในการศึกษาเล่าเรียน - เมื่อพบเจอปัญหาไม่ท้อถอย ตั้งสติและใช้ปัญญาพิจารณาไตร่ตรองด้วยหลักเหตุผล <p style="text-align: center;">ฯลฯ</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. อัตตา หิ อัตตโน นาโถ (ตนแลเป็นที่พึ่งแห่งตน) 2. ทิวรรุธัมมิกัตถะ

ลงชื่อ.....ผู้บันทึก

แบบบันทึกกิจกรรมที่ 2

บุคคลต่อไปนี้สามารถนำแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและการพัฒนาอย่างยั่งยืนไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างไร จงแสดงความคิดเห็น

กรณีศึกษาที่ 1

แสงเดือนอยากมีธุรกิจเป็นของตนเอง จึงกู้เงินมาเป็นจำนวนมากเพื่อทำร้านอาหาร สุดท้ายไม่ประสบความสำเร็จและไม่สามารถใช้เงินคืนตามกำหนดสัญญาได้

แสงเดือนควรรู้จักความพอดี ไม่โลภมาก พอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่ ลงทุนตามจำนวนเงินเท่าที่มี ทำธุรกิจอย่างค่อยเป็นค่อยไป เมื่อตั้งตัวได้แล้วจึงค่อยขยายให้ใหญ่ขึ้น

กรณีศึกษาที่ 2

วิชาญอพยพย้ายถิ่นจากจังหวัดนครราชสีมาบ้านเกิดเข้ามาทำงานในโรงงานที่กรุงเทพฯ วิชาญได้ค่าแรงต่ำมาก ที่อยู่อาศัยแออัด ประสบปัญหาหามลภาวะในกรุงเทพฯ และยังไม่ได้อยู่กับครอบครัวอย่างอบอุ่นเหมือนที่เคย

วิชาญควรกลับไปพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง กลับไปอยู่กับครอบครัวอย่างอบอุ่น ใช้ความรู้ความสามารถที่ตนมีให้เหมาะสมกับท้องถิ่น เช่น อาจจะนำความรู้หรือเทคโนโลยีที่ได้จากการใช้ชีวิตในกรุงเทพฯ ไปเผยแพร่และประยุกต์ใช้ในหมู่บ้าน เช่น เครื่องจักรกลอย่างง่าย ๆ เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ลงชื่อ.....ผู้บันทึก

แบบทดสอบหลังเรียน ชุดที่ 1
เรื่อง พระพุทธศาสนากับเศรษฐกิจพอเพียง

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบเป็นแบบเลือกตอบ มี 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ เวลา 10 นาที
2. เลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียง 1 ข้อ โดยทำเครื่องหมาย X ลงในกระดาษคำตอบ

1. แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงสัมพันธ์กับหลักพระพุทธศาสนาต่อไปนี้ ยกเว้น ข้อใด

- ก. หลักสันโดษ
- ข. หลักความพอดี
- ค. หลักการบริโภคนิยม
- ง. หลักการพึ่งตนเอง

2. แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำรัสมีลักษณะอย่างไร

- ก. พึ่งตนเองได้ ผลิตเพื่อพออยู่พอกิน
- ข. แข่งขันกันผลิต บริโภค และซื้อขาย
- ค. อาศัยหลักการสันโดษ ไม่ยุ่งเกี่ยวกับสิ่งรอบตัว
- ง. ผลผลิตที่ได้เป็นของส่วนกลางโดยนำมาแจกจ่ายอย่างทั่วถึงกัน

3. ความมีเหตุผล หมายถึงข้อใด

- ก. มองโลกกว้างไกลกล้าคิดกล้าตัดสินใจ
- ข. มีความรับผิดชอบในผลของทุกการกระทำ
- ค. ตัดสินใจและกระทำโดยคำนึงถึงผลลัพธ์เป็นหลัก
- ง. ตัดสินใจและกระทำอย่างมีวิจารณญาณเป็นหลักเหตุและผล

4. ความมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว หมายถึงข้อใด

- ก. กล้าเสี่ยงในการลงทุน
- ข. ยอมรับสภาพสังคมได้ทั้งสภาพดีและไม่ดี
- ค. ดูแลรักษาสุขภาพให้แข็งแรงอยู่เสมอ
- ง. มีความพร้อมที่จะเผชิญต่อผลกระทบและการเปลี่ยนแปลง

เอกสารเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ ของ นางประทุม เต๋อไชสง

5. ข้อใดกล่าวไม่ถูกต้องเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวทางพระพุทธศาสนา
 - ก. การนำคำสอนทางพระพุทธศาสนาเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต
 - ข. การเป็นผู้รู้จักพอในการบริโภคใช้สอยทรัพยากรธรรมชาติ
 - ค. การใช้จ่ายอย่างฟุ่มเฟือยตามสมัยนิยม
 - ง. การเน้นการลดละเลิกอบายมุขในการดำเนินชีวิต
6. การพัฒนาที่ยั่งยืนหมายถึงการพัฒนาอย่างไร
 - ก. การพัฒนาแล้วไม่ต้องพัฒนาอีก
 - ข. การพัฒนาให้เป็นไปตามกระแสโลก
 - ค. การพัฒนาที่ไม่ก่อให้เกิดปัญหาตามมาในภายหลัง
 - ง. การพัฒนาตามขีดความสามารถของทรัพยากรธรรมชาติ
7. พุทธศาสนสุภาษิตข้อใดสอดคล้องกับความหมายของคำว่า "สันโดษ"
 - ก. ชี้อ้างจับตักแตน
 - ข. เห็นช้างขี้ขี้ตามช้าง
 - ค. รักวัวให้ผูก รักลูกให้ตี
 - ง. นกน้อยทำรังแต่พอตัว
8. ใครเป็นตัวอย่างที่แสดงให้เห็นถึงการบริโภคที่พอเพียงได้ดีที่สุด
 - ก. ดาวเรืองพยายามไม่ฟุ่มเฟือย และบริจาคเงินบางส่วนทำบุญทำทานตามโอกาสต่างๆ
 - ข. เบญจมาศพยายามเก็บหอมรอมริบเงินที่ได้มาทุกบาททุกสตางค์
 - ค. ผกากรองพยายามทำให้รายรับมีเท่ากับรายจ่ายในแต่ละเดือน
 - ง. ชบาหารายได้พิเศษเพื่อที่จะซื้อของใช้ส่วนตัวที่อยากได้
9. เพราะเหตุใดระบบเศรษฐกิจแบบตะวันตกจึงไม่เหมาะสมกับสังคมไทยมากที่สุด
 - ก. อาจทำให้เมืองไทยเกิดวิกฤตเศรษฐกิจเพราะมีทรัพยากรธรรมชาติไม่เพียงพอ
 - ข. เพราะทำให้เกิดลัทธิบริโภคนิยม และนำไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจแบบไม่ยั่งยืน
 - ค. ทำให้คนจำนวนหนึ่งหันไปหากระแสทุนนิยม
 - ง. เพราะทำให้มีการค้าขายแบบเสรีจนเกินไป
10. พฤติกรรมของบุคคลใดสอดคล้องกับหลักการพัฒนาชีวิตในด้านปัญญา
 - ก. สมหญิงส่งการบ้านตรงตามกำหนดทุกครั้ง
 - ข. รุ่งนภาใช้เวลาหลังเลิกเรียนในการฝึกฝนทำโจทย์ข้อสอบและอ่านหนังสือเพิ่มเติม
 - ค. วิมลติดตามฟังเพลงไทยสากลที่กำลังเป็นที่นิยมจากคลื่นวิทยุ 89.75 อยู่เสมอ
 - ง. ศศิธรอ่านข่าวบันเทิงจากหนังสือพิมพ์ทุกวัน เพื่อติดตามข่าวดาราที่ตัวเองชื่นชอบ

กระดาษคำตอบแบบทดสอบหลังเรียน
ชุดที่ 1 พระพุทธศาสนากับเศรษฐกิจพอเพียง

ชื่อ - สกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

คำชี้แจง

ให้นักเรียนเลือกคำตอบในแบบทดสอบ แล้วทำเครื่องหมาย X ลงใน ในข้อ
ที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

ข้อ	ก	ข	ค	ง
1				
2				
3				
4				
5				
6				
7				
8				
9				
10				

คะแนนเต็ม	10
คะแนนที่ได้	

ผลการประเมิน

ดีมาก

ดี

พอใช้

ปรับปรุง

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)

เกณฑ์การประเมิน

- คะแนนระหว่าง 9 - 10 อยู่ในเกณฑ์ ดีมาก
- คะแนนระหว่าง 7 - 8 อยู่ในเกณฑ์ ดี
- คะแนนระหว่าง 5 - 6 อยู่ในเกณฑ์ พอใช้
- คะแนนระหว่าง 0 - 4 อยู่ในเกณฑ์ ปรับปรุง

เฉลยแบบทดสอบหลังเรียน
ชุดที่ 1 พระพุทธศาสนากับเศรษฐกิจพอเพียง

คำชี้แจง

ให้นักเรียนตรวจคำตอบของการทดสอบหลังเรียนจากการเฉลย ดังนี้

ข้อ	ก	ข	ค	ง
1			X	
2	X			
3				X
4				X
5			X	
6			X	
7				X
8	X			
9		X		
10		X		

การทดสอบหลังเรียนเป็นการวัดผลสัมฤทธิ์ว่า เมื่อศึกษาแล้วนักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาเพียงใด ถ้าได้คะแนนน้อยกว่า 5 ไม่ต้องสนใจนะคะ ขอให้กลับไปศึกษาเนื้อหาอีกครั้ง ถ้าได้คะแนน 5-7 แสดงว่านักเรียนผ่านเกณฑ์ให้ศึกษาเนื้อหาถัดไป ถ้าได้คะแนนตั้งแต่ 8 ขึ้นไป แสดงว่านักเรียนผ่านเกณฑ์และอยู่ในระดับดีเยี่ยม และขอให้รักษามาตรฐานนี้ไว้ต่อไปนะคะ

เอกสารเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ ของ นางประทุม เต๋อไชสง

- จรัส พยัคฆราชศักดิ์ และคณะ. **คู่มือการสอนพระพุทธศาสนา ม.3.** กรุงเทพมหานคร : บริษัท โรงพิมพ์วัฒนาพานิช จำกัด, 2551.
- จิตราภรณ์ บัวจรัส. "สัมมนาพระพุทธศาสนากับการแก้ปัญหาและพัฒนา", **สังคมไทยกับการพัฒนาแบบยั่งยืน.** http://www.br.ac.th/elearning/social/jitraporn/Buddhism%20%20M6/Unit11_3.html, มีนาคม 2556.
- พระมหามันต์ กิตติสาโร และคณะ. **หนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐานสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.** กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ บริษัทพัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.) จำกัด, 2555.
- พระระพี พุทธิสาโร และคณะ. **ชุดกิจกรรมพัฒนาการคิดวิเคราะห์ ศาสนา ศีลธรรม จริยธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.** กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ บริษัทพัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.) จำกัด, 2550.
- วิทย์ วิศทเวทย์ และคณะ. **พระพุทธศาสนา ม.3.** พิมพ์ครั้งที่ 11. กรุงเทพมหานคร: บริษัท อักษรเจริญทัศน์ อจท. จำกัด, 2550.
- สุรภา กรุดอินทร์ และคณะ. **แบบวัดและบันทึกผลการเรียนรู้ พระพุทธศาสนา ม.3.** กรุงเทพมหานคร: บริษัท อักษรเจริญทัศน์ อจท. จำกัด, 2555.